

[Grønning.]

Oprindelse, har et Indhold af Værdistoffer, der svarer til, hvad der meddeles Køberen; men ogsaa Gødningshandelen opviser dog Eksempler paa grove Misbrug af godtroende Købere, hyppigst ved Falbydelse af nye Gødningsstoffer med velklingende Navne, men med et Indhold, som ikke berettiger til Navnet Gødning.

Det er i Forbrugernes saavel som i den legitime Handels Interesse at faa bremset denne skadelige Virksomhed, som paa dette Omraade jævnlig finder Sted. Det gælder da ved Lovgivning herom som ogsaa ved Foderstofhandelen stadig at have for Øje, at det egentlige og overvejende Misbrug kun foregaar paa de paagældende Handelsomraaders Overdrev, og at man ved den paakrævede Lovgivning for at bringe ogsaa denne Handel ind under ordnede Forhold ikke skaber unødige Vanskeligheder for den sunde Handel. Jeg vil derfor mene, at man ved denne Lovgivning jævnsides med at bekæmpe Misbrug ogsaa bør støtte det frivillige Arbejde inden for Handel og Fabrikation, som hidtil er udført, og som baade for Gødningshandelens og Foderstofhandelens Vedkommende har smukke Resultater at opvise. Det er i Bemærkningerne oplyst, at 47 Foderblandingsfabrikker, repræsenterende herved en Trediedel af Landets Forbrug af Foderstoffer, har underkastet sig en frivillig offentlig Kontrol, og at dette Resultat er opnaaet i Løbet af 11 Aar. Dette viser, at Udviklingen gaar i den rigtige Retning, og denne Udvikling bør støttes og fremmes.

Man kan altsaa sige, at man ad Frivillighedens Vej er naaet et overmaade langt Skridt, vel endogsaa saa langt, at man kan sige, at enhver, der vil gøre sig en Smule Ulejlighed, ikke behøver at være udsat for at købe Varer — det gælder baade Gødnings- og Foderstoffer — af en ringere Værdi end den, der opgives. Naar det ad Frivillighedens Vej har været muligt at opnaa saa forholdsvist tilfredsstillende Resultater med en Lov, der dels er forældet og dels — det ligger i Sagens Natur, den er skrevet for 40 Aar siden — ikke kan være baseret paa de nuværende Forhold, er det naturligt at rejse det Spørgsmaal: Er dette store Apparat, som man her vil sætte i Værk, virkelig paakrævet? Jeg synes, at det, som først falder i Øjnene, naar man gennemlæser dette Lovforslag og de dertil knyttede Bemærkninger, er dette: Er det virkelig nødvendigt paa det nuværende Tidspunkt, hvor saa gode Resultater er opnaaet ad Frivillighedens Vej, at sætte et nyt stort

kostbart Apparat i Værk, hvis faktiske Resultat dog bliver dette, at hver Gang en Landmand køber en Sæk Gødning eller en Sæk Foderstoffer, skal han betale en Licens, det være sig til Professorer paa Landbohøjskolen eller til andre tilsynsførende, hvorfra de nu kommer? Er et saa stort Apparat nødvendigt? Jeg synes, det er et Spørgsmaal, man maa overveje, og jeg glæder mig over, at Regeringspartiets ærede Ordfører har rejst Spørgsmaalet om at faa Lovforslaget i Udvalg.

Men jeg vil ved samme Lejlighed sige, at hvis vi skal have dette store Tilsynsapparat, saa maa det virkelig være endnu mere omfattende, for saa vil det ikke blot være urimeligt, som det er sagt af de foregaaende Talere, ikke at give en Repræsentant for Fodringslæren, men det vil være lige saa urimeligt ikke at give en Repræsentant for Industrien Plads i Udvalget, da det dog er en industriel Virksomhed, der her behandles og lovgives om. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, hvis han mener, at det er nødvendigt at have dette store Apparat at arbejde med, saa ogsaa at give Plads for en Repræsentant for Industrien.

Men naar dette om Nødvendigheden er sagt, vil jeg minde om, at i det Forslag, som den højtærede Landbrugsminister i Fjor fremsatte i Landstinget, var der slet ikke Tale om dette store Tilsynsapparat. Der var der Tale om, at Tilsynet og Kontrollen skulle gennemføres af Statens Planteavlslaboratorium og Statens Virksomheder paa de paagældende Omraader. Der blev rejst en vis Kritik over for dette Forslag, fordi man mente, at det vilde være uheldigt, at disse Laboratorier, som til Dels arbejder i almindelig Konkurrence med de private Laboratorier, samtidig skulde have en kontrolerende Myndighed, en Tilsynsvirksomhed med de Virksomheder, som de konkurrerede med. Selvfølgelig var dette uheldigt, men om man ikke kunde have fundet en anden og lidt billigere Udvej end den, der her er foreslaaet, er et Spørgsmaal, som der kunde være Grund til at overveje.

Men den Kritik, jeg i øvrigt vil rette mod Lovforslaget, er dog ikke saa meget paa dette Omraade, fordi Nyttens af at være sikker paa de Varer, man køber, hvad enten det nu er Foderstoffer eller Gødning, er saa stor, og selvfølgelig kan det ikke komme til at beløbe sig til saa forfærdelig meget for hver enkelt Sæk, naar det bliver fordelt paa den store Omsætning, vi har af disse Varer. Men jeg synes jo nok, at Tiden og Forholdene indbyder til at spare mest